

Seminarieområdet har i en periode i 1980'erne været præget af en vigende tilgang, og der har derfor ikke været behov for udbygning af kapaciteten. I 1993 er der påbegyndt nye investeringer i bygningsmassen, hvor både køb af fast ejendom og byggeri til de *seminarier, der er selvejende institutioner*, alle er forudsat medfinansieret med fra 50 pct. til 80 pct. realkreditlån eller realkreditlignende banklån.

Seminarierne har ikke i så høj grad som de frie skoler og erhvervsskoler haft vanskeligheder ved at optage realkreditlån.

Den kraftige udbygning af *teknika og handelshøjskoler* gennem de seneste 10 år er finansieret med 60 pct. statslån og 40 pct. realkreditlån. Den planlagte udbygning af Handelshøjskolen i København, akt 333 31/5 1995, påregnes finansieret med 80 pct. realkreditlån og 20 pct. statsfinansiering.

Om udbredelsen af at anvende realkreditfinansiering på Undervisningsministeriets område kan jeg oplyse, at *de frie grundskoler og private gymnasier* siden lovændringen i 1992 udelukkende har skullet finansiere byggeri og køb af fast ejendom ved opsparede midler suppleret med optagelse af realkreditlån eller realkreditlignende banklån. Da disse skoleformers låneoptagelse siden lovændringen i 1992 ikke skal godkendes af Undervisningsministeriet, kan jeg ikke oplyse noget om størrelsesordenen af skolernes realkreditbelåning.

For *de frie kostskoler* vedkommende udgør den samlede pantebrevsrestgæld godt 1,2 mia. kr. fordelt på i alt ca. 2.200 lån. De årlige renteudgifter udgør ca. 140 mio. kr.

Erhvervsskolernes samlede pantebrevsrestgæld udgør godt 1,5 mia. kr. fordelt på ca. 500 lån. De årlige renteudgifter udgør også her ca. 140 mio. kr.

For *de seminarier, der er selvejende institutioner*, skønnes pantebrevsrestgælden at udgøre ca. 16 pct. af den samlede bygningsværdi.

På *teknika- og handelshøjskoleområdet* er realkreditfinansieringen udbredt, og når de igangværende store byggerier er finansieret, vil den samlede pantebrevsgæld som procent af skolernes bygningsværdi være væsentlig højere end ved de øvrige selvejende institutioner.

Spørgsmål 2:

»Ad § 20.11.79. Reserver og budgetregulering

Hvorledes påvirker stramningerne i institutionernes adgang til opsparing deres aktivitetsmuligheder på længere sigt? Der ønskes en oversigt over opsparingen og fordelingen på konti heraf inden for Undervisningsministeriets område og en redegørelse for begrænsningen i adgangen til at foretage opsparing inden for Undervisningsministeriets område. Er der tale om en procentbegrænsning eller en begrænsning af beløb i kr.?»

Svar:

Finansministeriet har i 1995 indført provisionsbetaling på opsparing knyttet til driftsbevillinger. Betalingen udgør 10 pct. af lønopsparingen samt 10 pct. af den del af opsparingen til øvrig drift, der overstiger 5 mio. kr. De videregående uddannelsesinstitutioner vil i 1995 være omfattet af provisionsordningen, og det samme gælder for ganske få øvrige institutioner under Undervisningsministeriets område. Ordningen omfatter kun statsinstitutioner og berører således *ikke* erhvervsskoler, frie kostskoler, frie grundskoler og private gymnasier.

Det er min vurdering, at opsparingerne på de videregående uddannelsinstitutioner er af en sådan størrelse, at provisionsbetalingen i 1995 ikke vil have en afgørende effekt på institutionernes aktivitetsmuligheder.

Fra 1996 ændres de videregående uddannelsesinstitutioner budgetteknisk til nettostyrede virksomheder med henblik på at åbne mulighed for en mere fleksibel økonomistyring. Institutionerne får mulighed for at overføre over- eller underskud til det følgende finansår, og ordningen indebærer desuden, at institutionerne friholdes for provisionsbetaling af deres opsparing.

Den tilladte udsvingsmargen udgør 10 pct. af institutionens driftsudgifter for så vidt angår overskud og 5 pct. for underskud. Jeg mener, at de videregående uddannelsesinstitutioner hermed får gode muligheder for at styre og planlægge økonomi og uddannelsesaktiviteter på både kort og længere sigt.